

c) kan de eventuelle tendenser til nedgang sættes i forbindelse med, at kunderne nu søger ældre partnere, og har dette eventuelt antaget et omfang, der udgør et særligt problem.

Ad a. Det fremgår af det af politiet tilvejebragte talmateriale, at der har været en vis men ikke særlig markant nedgang i antallet af sigtelser for § 230 mod unge mellem 18 og 21 år.

Derimod har der været en tydelig nedgang i antallet af sigtelser for overtrædelser af straffelovens § 225, stk. 2. Da der ved overtrædelse af § 225, stk. 2, i det altovervejende antal tilfælde er tale om forhold til „trækkerdrengene“ mod betaling, således at forholdene ikke adskiller sig væsentligt fra de forhold, som efter praksis omfattes af § 225, stk. 4, og da nedgangen i antallet formentlig for en væsentlig del må skyldes, at der er begået færre overtrædelser af bestemmelsen (og ikke f. eks. at efterforskningsarbejdet har været mindre intenst eller prostitutionen udøvet mere skjult), er der efter min opfattelse grund til at tro, at kriminaliseringen af forholdet til de 18—21-årige har givet en væsentlig udvidet beskyttelse af de unge mellem 15 og 18 år, og at man heri må se en stor værdi i den nye bestemmelse.

Ad b. Dette spørgsmål har desværre ikke kunnet belyses uden en omfattende undersøgelse, som jeg ikke har fundet tilstrækkelig grund til at lade iværksætte. Når jeg har rejst spørgsmålet, skyldes det, at den omstændighed, at aldersgrænsen nu er 21 år, måtte forventes at gøre en politindskriden over for unge mellem 15—18 år sikrere, og at kundernes mulighed for at klare frisag på grund af manglende forsæt (uagtsomhed) skulle være mindre.

Det er mit umiddelbare indtryk fra de her behandlede sager, at „trækkerdrengenes“ virksomhed har et mere begrænset omfang end tidligere.

Det fremgår af det vedlagte materiale fra 3. undersøgelseskammer, at „trækkerdrengene“ efter de oplysninger, der er kommet frem under efterforskningen, kun i de færreste tilfælde har haft mere end ét eller nogle få forhold.

Ad c. Hverken tallet for sigtelser for overtrædelse af straffelovens § 230 eller de spar-

somme oplysninger om antallet af forhold synes at tyde på, at der er sket nogen forskydning, som har medført øget prostitution i aldersklassen over 21 år (21 til 23 år).
.....“

2.a. *Skrivelse af 4. april 1964 fra politimesteren i Frederiksberg birk:*

„... jeg skal oplyse, at der her ved embedet siden 1. juli 1961 har været behandlet nedennævnte antal sager vedrørende overtrædelse af straffelovens § 225, stk. 4:

1961: 4 sager
1962: 1 sag
1963: 8 sager.

Heraf er 8 sluttet uden tiltale, medens 3 har ført til domfældelse og 2 til frifindelse.

Det her i det hele foreliggende materiale er formentlig for utilstrækkeligt til at virke vejledende for en udtalelse om, hvorvidt den nævnte lovbestemmelse må antages at have begrænset den homoseksuelle prostitution inden for aldersgruppen 18—21 år.
.....“

I skrivelser af 11. april, 28. april og 21. maj 1964 erklærede politimesterne i Hvidovre, Gladsaxe og Gentofte, at de kunne tilslutte sig udtalelsen fra politimesteren i Frederiksberg birk.

b. *Skrivelse af 27. maj 1964 fra statsadvokaten for Sjælland (til rigsadvokaten):*

„Tilbagesendes *hr. rigsadvokaten* under henvisning til de foranstående erklæringer fra politimesterne i Frederiksberg birk, Hvidovre, Gladsaxe og Gentofte og med bemærkning, at det herved fremskaffede materiale formentlig ikke giver et tilstrækkeligt grundlag for at bedømme bestemmelsens virkning i henseende til at begrænse den homoseksuelle prostitution.....“

3. *Skrivelse af 7. august 1964 fra rigsadvokaten:*

„..... med bemærkning, at det ikke på nuværende tidspunkt kan dokumenteres, at bestemmelsen i straffelovens § 225, stk. 4, har virket begrænsende på den homoseksuelle prostitution inden for aldersgruppen fra 18 til 21 år. Derimod tyder de fremskaffede oplysninger, som af 2. statsadvokat for